

Inspreekbijdrage voorzitter wijkraad Dijkzigt-Oude Westen, 14 mei 2025

“Het waren zo veel adviezen, dat ik ze maar allemaal niet heb gelezen”. Zomaar een citaat van een van uw collega-raadsleden over een niet nader te noemen onderwerp.

Daar sta je dan als wijkraadslid. Heb je weken van je tijd en energie gestoken in het schrijven van een advies; met ondernemers, bewoners en andere belanghebbenden gesproken en dan leest een raadslid het gewoon niet omdat het te veel is.

Gelukkig gaat het niet altijd zo, maar het staat voor mijn gevoel wel symbool voor hoe het gaat: gewoon niet goed.

Ik sta hier daarom vandaag om u op te roepen: kies nou eens echt. Doe het goed, of doe het gewoon niet. Allebei is prima. We hebben nu in drie periodes drie experimenten gehad: de gebiedscommissie, daarna de afgezwakte vorm van de gebiedscommissie en nu de wijkraad. En straks wordt ook daar weer aan gesleuteld en is er weer een nieuwe variant.

Misschien is het ook okay om te concluderen: we kunnen het gewoon niet in Rotterdam. En het is ook ingewikkeld: als raadslid heb je je verkiezingsprogramma, partijleden, eigen prioriteiten, en als wethouder je coalitieakkoord. Het is dus begrijpelijk dat je niet altijd kan doen wat wijkraden vragen. Maar besef je: er zijn 291 wijkraadsleden die hun ziel en zaligheid ergens in steken, maar nog veel te vaak merken dat het er weinig toe heeft gedaan.

Ik ken te veel voorbeelden waarin het niet goed gaat. Het college dat niet reageert, of pas na een half jaar.

Nogmaals: het is niet altijd slecht gesteld. Er zijn ook raadsleden die dit wel willen, serieus nemen en een warm hart toedragen. Ze zijn bereikbaar en luisteren. Je kan ze appen en ze komen langs of bellen je. Er zijn wethouders die je hun 06-nummer geven, reageren als je iets vraagt en zelfs langskomen als je ze uitnodigt in de wijk.

Maar de kern van wat de wijkraden nu doen is niet goed geregeld. We zijn de oren en ogen van het college en de raad in de wijken, maar tandeloos. Te vaak zijn we afhankelijk van de welwillendheid van andere mensen om een vuist te kunnen maken en er echt toe te doen. Als wijkraad moesten we zelfs onderhandelen met de ambtenaren over ons eigen jaaractieplan – let wel: onze prioriteiten voor onze wijk.

Wijk aan Zet is, zo lees ik op de site van gemeente Rotterdam, bedoeld om het beste uit de wijken te halen. Maar te vaak komt het neer op schijnparticipatie. Onderzoek na onderzoek laat zien dat als je participatie niet serieus neemt, het funest is voor het vertrouwen.

In Rotterdam was de opkomst bij de vorige verkiezingen al dramatisch. Dit soort experimenten, die keer op keer niet goed lopen, zijn funest voor dat vertrouwen en daarmee ook voor de opkomst bij verkiezingen.

Ik wil u vandaag dus vooral op het hart drukken: doe het goed, of doe het niet.